

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6168/12

לפני :

כבוד הנשיא א' גרוניס
כבוד המשנה לנשיא מ' נאור
כבוד השופטת ע' ארבל

העותרים :

1. האוניברסיטה העברית בירושלים
2. הטכניון - מכון טכנולוגי לישראל
3. אוניברסיטת תל אביב
4. מכון ויצמן למדע
5. אוניברסיטת חיפה
6. אוניברסיטת בן גוריון בנגב
7. האוניברסיטה הפתוחה

נגד

המשיבים :

1. המועצה להשכלה גבוהה יהודה ושומרון
2. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון
3. ממשלת ישראל
4. שר הביטחון
5. שר האוצר
6. שר החינוך
7. המועצה להשכלה גבוהה
8. הוועדה לתכנון ותקצוב
9. המרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון
10. אגודת הסטודנטים החדשה אריאל
11. היועץ המשפטי לממשלה
12. ארגון הסגל הבכיר במרכז האוניברסיטאי אריאל

המבקשת להצטרף כמשיבה
לעתירה :

ש.ע.ל. – שלום עכשיו לישראל

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

(24.1.2013)

י"ג בשבט התשע"ג

תאריך הישיבה :

עו"ד רחל בן-ארי ; עו"ד גילי שפר ; עו"ד אדם פיש

בשם העותרים :

עו"ד רחל בן-אורי ; עו"ד מאור אסולין

בשם המשיבה 1 :

בשם המשיבים 8-2 ו-11 :	עו"ד ענר הלמן
בשם המשיב 9 :	עו"ד ד"ר יעקב וינרוט ; עו"ד ד"ר גרשון גונטובניק
בשם המשיבה 10 :	עו"ד דוד שמרון ; עו"ד יצחק גולדשטיין ; עו"ד יעל רותם
בשם המשיב 12 :	עו"ד יעקב חסדאי
בשם המבקשת להצטרף כמשיבה לעתירה :	עו"ד מיכאל ספרד

פסק-דין

הנשיא א' גרוניס:

1. ביום 17.7.2012 הכירה המועצה להשכלה גבוהה יהודה ושומרון במרכז האוניברסיטאי באריאל כאוניברסיטה. בהתאם לחקיקה הרלוונטית באזור יהודה ושומרון, אושרה החלטה זו על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור ביום 24.12.2012. בכך בא לסיומו הליך ההכרה במרכז האוניברסיטאי כאוניברסיטה, אשר אך כשמונה שנים. השאלה העומדת לדיון בעתירה שלפנינו היא האם ההכרה במרכז האוניברסיטאי כאוניברסיטה נעשתה בהתאם לכללים החלים על הכרה במוסדות אקדמיים בישראל ובאזור יהודה ושומרון.

2. העתירה הוגשה על ידי שמונה האוניברסיטאות בישראל (להלן – העותרות. יצוין כי לאחר הגשת העתירה ביקשה אוניברסיטת בר-אילן ששמה יימחק מן העתירה). תחילה הוגשה העתירה נגד תשעה משיבים: המועצה להשכלה גבוהה יהודה ושומרון; מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון, שהוא הריבון המוסמך באזור יהודה ושומרון על פי הדין הבין-לאומי; ממשלת ישראל, שר הביטחון, שר האוצר ושר החינוך; המועצה להשכלה גבוהה; הוועדה לתכנון ותקצוב, והמרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון. לאחר הגשת העתירה צורפו כמשיבים לעתירה, על פי בקשתם, אגודת הסטודנטים החדשה-אריאל, וארגון הסגל הבכיר במרכז האוניברסיטאי אריאל. ביום 2.1.2013 הוגשה עתירה מתוקנת, ועם הגשתה נוסף כמשיב גם היועץ המשפטי לממשלה.

הרקע לעתירה

3. הוראות החוק הנוגעות להכרה במוסדות אקדמיים מבחינות בין מוסדות אקדמיים בתחומי ישראל ובין מוסדות אקדמיים הממוקמים באזור יהודה ושומרון. חוק

המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958 (להלן – חוק המל"ג או החוק) חולש על הכרה במוסדות אקדמיים בישראל. החוק מסדיר שורה של עניינים הנוגעים לניהול מוסדות אלה. מכוחו הוקמה המועצה להשכלה גבוהה (להלן – מל"ג או המל"ג או מל"ג (ירושלים)), שהיא, כלשון סעיף 3 לחוק המל"ג, "המוסד הממלכתי לענייני השכלה גבוהה במדינה". סעיף 9 לחוק מסמיך את המל"ג "להכיר במוסד פלוני כמוסד להשכלה גבוהה"; וסעיף 10 לחוק קובע כי "החלטת המועצה להכיר במוסד לפי סעיף 9 טעונה אישור הממשלה".

הוראות לגבי הכרה במוסד אקדמי באזור יהודה ושומרון קבועות בתקנון המועצות המקומיות (יהודה ושומרון), התשמ"א-1981 (להלן – התקנון). נספח מספר 4 לתקנון, העוסק ב"דיני חינוך", כולל גם את חוק המל"ג. סעיף 2 לנספח 4 לתקנון קובע כי "מוסמכים לפעול לפי דיני החינוך כל מי שמוקנות לו בישראל סמכויות לפי דיני החינוך". סעיף 3 לנספח 4 לתקנון מקביל את סמכות הממשלה לפי סעיף 10 לחוק המל"ג למפקד כוחות צה"ל באזור, וחלף המל"ג, קובע התקנון כי תוקם "מועצה להשכלה גבוהה (יהודה ושומרון), שחבריה יתמנו על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור מבין חברי המועצה להשכלה גבוהה בישראל או מי שכיהנו בעבר כחברי מועצה להשכלה גבוהה בישראל". מכוח תקנון זה מונתה בשנת 1992 מל"ג יהודה ושומרון (להלן – מל"ג יו"ש).

4. הוועדה לתכנון ותקצוב (להלן – ות"ת או הות"ת) היא ועדת-משנה של מל"ג, והיא מופקדת בעיקר על עניינים הכרוכים בתקציב ההשכלה הגבוהה וחלוקתו בין המוסדות האקדמיים. תפקידיה של ות"ת נקבעו בהחלטת ממשלה 666 מיום 6.6.1977. וכך קובעת ההחלטה, בחלקים הרלוונטיים לענייננו:

"הממשלה סומכת את ידה על כינונה, כועדת משנה של המועצה להשכלה גבוהה, של הוועדה לתכנון ולתקצוב שנתמנתה על ידי שר החינוך והתרבות באישור המועצה, כדי למלא תפקידים עיקריים אלה:

1. להיות גוף בלתי-תלוי, שיעמוד בין הממשלה והמוסדות הלאומיים מצד אחד והמוסדות להשכלה גבוהה מצד שני בכל ענייני ההקצבות להשכלה גבוהה. הממשלה והמוסדות הלאומיים יימנעו מלקבל בקשות או המלצות מהמוסדות להשכלה גבוהה עצמם או מכל מקור אחר וכן יימנעו מלהקציב הקצבות למוסד להשכלה גבוהה שלא בהמלצת הוועדה לתכנון ולתקצוב;

2. להציע את התקציב הרגיל ואת תקציב הפיתוח להשכלה גבוהה בהתחשב בצרכי החברה והמדינה, תוך שמירה על החירות האקדמית ושקידה על קידום המחקר וההשכלה;

3. לחלק בלעדית בין המוסדות להשכלה גבוהה את התקציב הרגיל והפיתוח, הכוללים והמאושרים;

...

7. לחוות דעתה בפני המועצה להשכלה גבוהה לפני שזו תגבש את דעתה על פתיחת כל מוסד חדש או יחידה חדשה בעלת משמעות כספית ניכרת במוסד הקיים. חוות דעתה המנומקת של הוועדה תענה על שתי שאלות עיקריות אלה:

(א) אם יש צורך במוסד החדש או ביחידה החדשה;

(ב) מה המשמעות הכספית של פתיחת המוסד החדש או היחידה החדשה, כשהוועדה היא אשר תקבע אם יש או אין משמעות כספית לפתיחת היחידה החדשה" (העתק מהחלטת ממשלה 666 צורף לעתירה וסומן "5").

הנה כי כן, לות"ת שני תפקידים מרכזיים: מסירת חוות דעתה בענייני תכנון, וטיפול בתקציב וחלוקתו בין המוסדות להשכלה גבוהה. יוער כי בשנת 1995, במסגרת תיקון מס' 10, נוסף לחוק המל"ג סעיף 17א, הקובע כי: "תקצוב המדינה במוסדות להשכלה גבוהה ובמכללות האקדמיות, שהמדינה משתתפת בתקציביהם, יהיה על פי אמות מידה שוויוניות, שתיקבענה, בין היתר, בהתחשב בסוגי המוסדות ובתכניות הפיתוח, ההוראה והמחקר שאישרה המועצה, ועדה מועדונית שהוסמכה לכך, או משרד החינוך, התרבות והספורט, הכל לפי העניין". מקובל לראות בסעיף זה ביסוס חוקי לסמכויותיה של ות"ת כפי שנקבעו על ידי מל"ג ובהחלטת ממשלה 666.

5. חלוקת הסמכויות שבין מל"ג, מל"ג יו"ש וות"ת היא העומדת במוקד העתירה שלפנינו. ממשק סמכויות זה נבחן במספר חוות דעת משפטיות במהלך השנים. בשנת 2005, בעקבות החלטת ממשלה שקבעה כי יש צורך בהקמת אוניברסיטה באזור יהודה ושומרון, פנתה שרת החינוך דאז ליועץ המשפטי לממשלה, על מנת שיחווה דעתו בשאלה מיהו הגוף המוסמך לדון בעניין. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה אימץ חוות דעת שנכתבה על ידי הממונה על התחום המשפטי במל"ג, ממנה עולה כי עוד בשנת 1999 הושגה הסכמה בין מל"ג יו"ש, אגף התקציבים באוצר ונציגי ות"ת, לפיה בבוא מל"ג יו"ש להחליט בדבר פתיחת מוסדות חדשים להשכלה גבוהה ביו"ש (או פתיחת

תוכניות חדשות במוסדות קיימים), "תקבל תחילה את חוות דעתה של ות"ת באשר להשלכות התכנוניות והתקציביות של הבקשה" (העתק מחוות הדעת של הממונה על התחום המשפטי במל"ג צורפה לתגובת משיבה 10 וסומנה נספח 5). חוות הדעת מסכמת את חלוקת הסמכויות בין הגופים כך:

"...לעניין מכללת יו"ש, מל"ג יו"ש היא הגורם הרלוונטי בכל הנוגע לסמכויותיה עפ"י חוק המל"ג. אולם, בהתאם להחלטת הממשלה מיום 24.1.1999, להסכמות שהושגו בין כל הגורמים הרלוונטיים וכן עפ"י המצב הנוהג, ות"ת היא הגורם המוסמך בכל הנוגע לתחומי התכנון והתקצוב במוסדות להשכלה גבוהה בשטחי יו"ש, כפי שהמצב בשטחי מדינת ישראל, בהתאם לתפקידיה המפורטים בהחלטת הממשלה מספר 666. מכאן, מל"ג יו"ש היא הסמכות הקובעת בנושאי תכנון בשטחי יו"ש, אך היא מגבשת דעתה בנושאי תכנון, לאחר קבלת חוות דעת מנומקת של ות"ת והחלטתה, צריכה להתייחס, בין היתר, לחוות דעת זו, להיות סבירה, מנומקת ומבוססת. בענייני תקציב, לעומת זאת, הסמכות הבלעדית ניתנה לות"ת, בהתאם להחלטת הממשלה מס' 666."

חוות דעת זו עמדה בבסיס חוות דעת מאוחרות יותר, וביסוד פעולתן של מל"ג יו"ש וות"ת בעתירה שלפנינו. יצוין כבר עתה כי ככלל, אין מחלוקת בין הצדדים לעתירה באשר לחלוקת סמכויות זו. כך, אין הם חלוקים על כך שלמל"ג אין סמכות טריטוריאלית לפעולה באזור יהודה ושומרון, והם מסכימים כי בעוד שלות"ת מסורה הסמכות הבלעדית בענייני תקצוב מוסדות אקדמיים בישראל ובאזור יהודה ושומרון, בענייני תכנון מסור לה תפקיד מייעץ בלבד.

השתלשלות האירועים

6. בעלי הדין פרשו בפנינו יריעה רחבה ומקיפה ביותר אודות התהליכים השונים שהובילו להכרה במרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון כאוניברסיטה (להלן – משיבה 9). להלן נעמוד על עיקרי הדברים, אותם נביא, למען הנוחות, בהתאם לסדר הכרונולוגי של האירועים.

7. משיבה 9 הוקמה כמכללה בשנת 1982. ביום 2.5.2005 קיבלה ממשלת ישראל את החלטה 3579, אשר קבעה כי הממשלה "רואה חשיבות לאומית בהסבת המכללה האקדמית יהודה ושומרון באריאל לאוניברסיטה, כמנוף לחיזוק מערכת ההשכלה הגבוהה באזור". החלטה דומה התקבלה עוד בשנת 1999 (החלטת ממשלה 4800),

והייתה הראשונה ברצף של מספר החלטות בהן הביעה הממשלה את תמיכתה בהכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה.

ביום 16.5.2005, בעקבות החלטת ממשלה 3579, מונתה על ידי יו"ר ות"ת דאז ועדה לבדיקת הצורך בהקמת אוניברסיטה נוספת בישראל (להלן – ועדת גרוסמן). ועדת גרוסמן הגישה המלצותיה בשנת 2006. הוועדה קבעה כי לא קיים צורך אקדמי תכנוני בהקמת אוניברסיטה נוספת בישראל בחמש השנים הבאות, אך המליצה על יצירת רובד נוסף של מוסדות שייקראו "מכללות אוניברסיטאיות". המלצות ועדת גרוסמן אומצו על ידי ות"ת ביום 5.7.2006. מספר ימים לאחר מכן אימצה מל"ג את המלצת ועדת גרוסמן לעניין היעדר צורך אקדמי תכנוני בהקמת אוניברסיטה נוספת, וכמה חודשים לאחר מכן, ביום 31.10.2006, דחתה את המלצות ועדת גרוסמן לעניין יצירת רובד נוסף של מוסדות. בעקבות החלטה זו, ביטלה ות"ת את החלטתה הקודמת המאמצת את מסקנת ועדת גרוסמן.

8. במקביל לאירועים אלה ובהתאם להחלטת הממשלה, החליטה מל"ג יו"ש, ביום 11.10.2006, להקים ועדת הערכה למשיבה 9, בראשה עמד יו"ר מל"ג יו"ש, פרופ' עמוס אלטשולר (להלן – ועדת אלטשולר). מטרתה של ועדת אלטשולר הייתה לעמוד על התאמתה של משיבה 9 לשמש אוניברסיטה. סמוך לאחר מכן התכנסה מל"ג ובהחלטה רשמית הביעה את מורת רוחה ממינוי הוועדה. בהחלטה נקבע כי מל"ג "[...]רואה בהקמת הוועדה לבדיקת האפשרות להפיכתה של המכללה האקדמית יהודה ושומרון לאוניברסיטה צעד חמור שיש בו התערבות בסמכותה של ות"ת". כמו כן נקבע בהחלטת מל"ג כי יתקיים דיון עקרוני לבחינת הקשר שבין מל"ג יו"ש למל"ג (ירושלים), וכי תיבחן האפשרות שמל"ג תכהן גם כמל"ג יו"ש (נוסח ההחלטה הובא במסגרת מכתב שנשלח על ידי הממונה על התחום המשפטי במל"ג ללשכת היועץ המשפטי באזור יהודה ושומרון אשר צורף לעתירה וסומן "13"). יצוין כי בתגובתה של מל"ג יו"ש לעתירה נטען כי המכתב ובו נוסח ההחלטה אינו מוכר למל"ג יו"ש וכי האמור בו לא פורסם ולא הועבר לידיעתה.

9. ועדת אלטשולר בחנה את מאפייניה של משיבה 9, וקבעה קריטריונים בהם תידרש היא לעמוד כדי לזכות בהכרה כאוניברסיטה. ביום 2.5.2006 הגישה ועדת אלטשולר דוח המסכם את ממצאיה הראשוניים. הוועדה קבעה כי תינתן למשיבה 9 הכרה זמנית כאוניברסיטה לתקופה קצובה, במהלכה יהא עליה לעמוד ביעדים מסוימים כדי לזכות בהכרה קבועה. יעדים אלה הוגדרו על ידי ועדת אלטשולר כאמות המידה המאפשרות הסבת מכללה אקדמית לאוניברסיטה. ביום 30.8.2006 אימצה מל"ג יו"ש

את המלצות ועדת אלטשולר והכירה במשיבה 9 כ"מרכז אוניברסיטאי" למשך חמש שנים.

10. המלצות ועדת אלטשולר הועברו על ידי מל"ג יו"ש לעיון ות"ת בחודש מאי 2006. ביום 8.11.2006, בעקבות החלטת מל"ג יו"ש לאשר את המלצות ועדת אלטשולר, קיימה ות"ת ישיבה ובה החליטה כדלקמן:

1.1. החלטת מל"ג יו"ש מנוגדת להחלטת ות"ת מיום 5.7.2006, הן מבחינה תכנונית הן מבחינה תקציבית כמפורט להלן:

1.1. ות"ת החליטה כי בחמש שנים הקרובות [כך במקור], לא קיים צורך אקדמי תכנוני בהקמת אוניברסיטה נוספת בישראל מן הדגם הקיים כיום, וכי היא לא תתקצב הקמה ואחזקה של אוניברסיטה חדשה בישראל. מל"ג ישראל אימצה החלטה זו בישיבתה מיום 11.7.06. משמעות החלטות אלה – כהחלטות חומש – היא כי, כל עוד לא התקבלה החלטה אחרת, לא תוקמנה אוניברסיטאות מתוקצבות חדשות בישראל.

1.2 מהחלטת מל"ג יו"ש דלעיל עולה, כי מל"ג יו"ש החליטה ליתן למכללה האקדמית יהודה ושומרון הכרה זמנית של 5 שנים, שבסופן תהפוך להכרה קבועה, כאוניברסיטה. החלטה על הענקת הכרה זמנית, ולאחר מכן קבועה, למכללת יו"ש כאוניברסיטה, מנוגדת להחלטת ות"ת לפיה, כיום, ונכון לחמש שנים הקרובות [כך במקור] לא קיים צורך אקדמי תכנוני באוניברסיטה נוספת.

1.3 יצוין, כי העובדה שעל פי החלטת מל"ג יו"ש תיקרא המכללה האקדמית יהודה ושומרון 'מרכז אוניברסיטאי', אין בה כדי לשנות את מהותה של ההחלטה כאמור בסעיף ב(1) לדו"ח ועדת ההערכה בראשות פרופ' אלטשולר: 'לתת למכללה האקדמית יו"ש הכרה זמנית ל-3 שנים כאוניברסיטה' (אשר אומץ ע"י מל"ג יו"ש).

2. מבלי לגרוע מן האמור לעיל, החלטת מל"ג יו"ש אף אינה עולה בקנה אחד עם המלצת ות"ת אשר היתה בתוקף באותו המועד, אשר קבעה סוג חדש של מוסד להשכלה גבוהה בשם 'מכללה אוניברסיטאית' וקבעה תנאי סף מפורטים לסוג זה של מוסד וכן עם החלטתה החדשה בנושא, לפיה לא תמליץ על פתיחת מוסד להשכלה גבוהה מסוג זה.

מן הראוי לציין, כי מל"ג יו"ש החליטה על הקמת 'מרכז אוניברסיטאי', אשר לא נדון וודאי שלא אושר בות"ת, לא מן הבחינה התכנונית ולא מן הבחינה התקציבית.

3. נוכח האמור סבורה ות"ת, כי החלטת מל"ג יו"ש דלעיל, מנוגדת להחלטות ות"ת הן תכנונית והן תקציבית. כן סבורה ות"ת, כי על מנת שתוכל מל"ג יו"ש לקבל החלטה ספציפית כלשהיא בעניין המכללה האקדמית יו"ש, אשר לה השלכות תקציביות ו/או תכנוניות, נדרשת החלטה כאמור לבוא לדיון תכנוני ותקציבי מסודר ופורמאלי בות"ת בטרם קבלת החלטה במל"ג יו"ש (ההדגשות במקור, א.ג.; החלטת ות"ת צורפה לעתירה וסומנה "12").

יוער, כי מספר ימים לאחר מועד העברת המלצות ועדת אלטשולר לות"ת הוגשה עתירה לבג"ץ (בג"ץ 4191/06 ד"ר ניב גורדון נ' המועצה להשכלה גבוהה יו"ש), בגדרה התבקש בית המשפט להורות על ביטול הוועדה והפסקת עבודתה. עוד התבקש בית המשפט לאסור על מל"ג יו"ש לדון במתן מעמד של אוניברסיטה למשיבה 9. ביום 19.2.2007 ניתן פסק דין בעתירה (הנשיאה ד' ביניש, המשנה לנשיאה א' ריבלין והשופטת ד' ברלינר). בעצת בית המשפט משך העותר את העתירה, בהתחשב בהודעת המדינה כי ההכרה במשיבה 9 טעונה אישור מפקד כוחות צה"ל באזור, וכי טרם יינתן אישור מל"ג יו"ש למשיבה 9, יש להביא בחשבון את עמדת ות"ת ומל"ג.

11. בעקבות החלטת מל"ג יו"ש, אשר אימצה את המלצות ועדת אלטשולר, שינתה משיבה 9 את שמה במרשם העמותות ל"מרכז אוניברסיטאי". בעתירה שלפנינו נטען כי פעולה זו לוותה בהתנגדות של משרד החינוך, שטען כי הדבר מנוגד לסעיף 21 לחוק המל"ג, לפיו חל איסור על מוסד להשתמש בכינוי "אוניברסיטה" בהעדר אישור מוסמך (במקרה זה, בהיעדר אישורו של מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון). עוד נטען בעתירה כי ביום 2.11.2009 הושגה בעניין זה פשרה לפיה יו"ר מל"ג יו"ש התחייב בפני יו"ר ות"ת כי מל"ג יו"ש תימנע מלדון במתן הכרה קבועה למשיבה 9, אלא לאחר שות"ת תביע את עמדתה בנושא. לעתירה צורפה החלטה של הות"ת מיום 23.12.2009 ממנה עולה כדלקמן:

"1.2 דיווח בנושא המכללה האקדמית של יהודה ושומרון
מל"ג-יו"ש העניקה הכרה זמנית למכללת יו"ש תחת השם 'מרכז אוניברסיטאי'. לצורך כך נדרש אישורו של המפקד הצבאי באזור.
לאחרונה נמסר לנו, כי נעשו מהלכים לקדם את חתימתו של המפקד הצבאי. בהקשר זה התקבלה

הודעה/התחייבות חד-צדדית, ממל"ג יו"ש לפיה, כעבור חמש שנים מיום קבלת ההחלטה על ההכרה הזמנית (יולי 2007), לא יתקיים דיון ולא תתקבל החלטה על הסטאטוס הסופי של המכללה, מבלי שות"ת תחווה את דעתה קודם לכן.

החומר בנושא נשלח למפקד הצבאי באזור, והוא מחכה לקבל חוות דעת משפטית ממשרד המשפטים.

יו"ר ות"ת הבהיר, כי המפקד הצבאי רשאי להחליט בנדון, זאת מבלי שהדבר משליך כלל על גיבוש חוות דעת של ות"ת בבוא העת בנוגע למעמד הקבוע של מכללת יהודה ושומרון באריאל" (העתק מהחלטת ות"ת מיום 23.12.2009 צורף לעתירה וסומן "16").

12. ביום 12.1.2010, בהמשך להחלטת מל"ג יו"ש להכיר זמנית במשיבה 9 כ"מרכז אוניברסיטאי", נשלחה חוות דעת מראש תחום יעוץ וחקיקה (כלכלי-פיסקאלי) במשרד המשפטים למנהל המחלקה המשפטית ביעוץ המשפטי למערכת הביטחון, אשר עניינה "שינוי מעמד המכללה האקדמית יהודה ושומרון באריאל". חוות הדעת שבה על שנמצא בחוות דעת קודמות, היינו, כי בעוד שמל"ג יו"ש היא הסמכות הקובעת בנושאי תכנון בשטחי יו"ש, עליה לגבש החלטתה בנושאים אלה לאחר קבלת חוות דעת מנומקת של ות"ת. בענייני תקציב, נקבע, הסמכות הבלעדית נתונה לות"ת, בהתאם להחלטת ממשלה מס' 666. לפיכך, כל החלטה המחייבת שינוי תקציבי מסורה לסמכותה הבלעדית של ות"ת. בחוות הדעת נקבע עוד כי ההיבט התקציבי אינו נדרש להכרעה בשלב ההכרה הזמנית במשיבה 9, בהתחשב בהתחייבותה שלא לדרוש תוספת תקציבית בתקופה זו. אשר על כן, נקבע בחוות הדעת כי "[כל החלטה שתוחלט בהמשך, בעלת השלכה תקצובית, לא תתקבל אלא בכפוף לסמכותה של ות"ת בהיבט התקצובי, שהיא כאמור לעיל, סמכות מחייבת כלפי מל"ג (ישראל) ומל"ג יו"ש" (פיסקה 8 לחוות הדעת. חוות הדעת צורפה לעתירה וסומנה "17"). לעניין ההיבט התכנוני, נקבע בחוות הדעת כי "על מל"ג יו"ש כמו מל"ג (ישראל), להתחשב בעמדת ות"ת בהקשרים התכנוניים. ואולם, עמדתה יכול ותהיה שונה, ובלבד שתהיה מנומקת, מבוססת וסבירה. משכך, אין בעמדתה של ות"ת בהקשר התכנוני, בנסיבות בהן אין להחלטה השלכות תקציביות, כדי למנוע מן המפקד לקבל החלטה אחרת, לאחר ששקל את העמדות השונות שהובאו בפניו. מובן כי בבוא המפקד לשקול קבלת החלטה שאינה עולה בקנה אחד עם עמדת ות"ת, עליו לשקול, בין היתר, את השלכותיה של החלטה בהבטים הנובעים מן ההשקה בין מערכת ההשכלה הגבוהה באזור לבין מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל" (שם, פיסקה 12). לסיום נקבע, כי נוכח ההכרה הזמנית במשיבה 9, למכלול היבטים אלה משמעות מוגבלת בעת ההיא, וכי "ההבטים התכנוניים והתקצוביים גם יחד ישובו וידונו ע"י כלל הגורמים הרלוונטיים בשלב הדיון בהכרה הקבועה כ'אוניברסיטה', ככל שתתבקש" (שם, פיסקה 14). בהתאם לחוות

דעת זו, ביום 18.2.2010 אישר המפקד הצבאי את החלטת מל"ג יו"ש בעניין ההכרה הזמנית של המשיבה 9 כ"מרכז אוניברסיטאי", וזאת עד ליום 15.7.2012.

13. בפרק הזמן בו נהנתה משיבה 9 מן ההכרה הזמנית כ"מרכז אוניברסיטאי" הוסיפה ועדת אלטשולר לבחון את עמידתה כתנאים שהותוו על ידי הוועדה בראשית הליך ההכרה. בינואר 2012 פרסמה ועדת אלטשולר דוח מסכם, בו קבעה כי משיבה 9 עמדה בקריטריונים אלה, ולפיכך היא ממליצה למל"ג יו"ש להכיר במוסד כאוניברסיטה.

סמוך לאחר מכן, בחודש פברואר 2012 – מספר חודשים לפני תום תקופת ההכרה הזמנית – העבירה מל"ג יו"ש את הדוח הסופי של ועדת אלטשולר לעיונה של ות"ת, במטרה לקבל את חוות דעתה טרם קיום דיון בממצאי הדוח במל"ג יו"ש. במכתב רשמי של יו"ר מל"ג יו"ש התבקשה ות"ת לחוות דעתה "בהקדם", נוכח מועד סיומה הקרב של תקופת ההכרה הזמנית, ועל מנת שמל"ג יו"ש תוכל לקיים דיון ולהחליט בנושא "מבעוד מועד" (העתק מכתבו של יו"ר מל"ג יו"ש צורף לתגובת מל"ג יו"ש, וסומן נספח 29).

14. דיון בות"ת בעניין מעמדה של משיבה 9 התקיים כשבועיים לפני תום תקופת ההכרה הזמנית, ביום 4.7.2012. החלטתה בעניין זה אושרה בישיבת ות"ת מיום 11.7.2012. בהחלטה צוין כי ות"ת "נדרשת לחוות את דעתה בטרם תדון מל"ג יו"ש בנושא". בהחלטה פורטו המהלכים בהם נקטה ות"ת מאז ניתנה למשיבה 9 הכרה זמנית, ובהם "עבודת מטה מקיפה לבחינת מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה". עוד נכתב בהחלטה כי במסגרת הסמכות של ות"ת לתכנן ולתקצב מוסדות להשכלה גבוהה גם באזור יהודה ושומרון, עליה להחיל על משיבה 9 את אותם כללים החלים על מוסדות מתוקצבים אחרים. לפיכך, נקבע, ["מל"ג יו"ש יכולה לדון בבקשות של המרכז האוניברסיטאי באריאל רק לאחר שהיבטים של תכנון ותקצוב של בקשות אלה נדונו במליאת ות"ת". זאת, מאחר שעמדתה של ות"ת בענייני תקצוב היא עמדה מחייבת, וכדי להבטיח "תכנון לאומי של מערכת ההשכלה הגבוהה והקצאה מיטבית של המשאבים הלאומיים המוגבלים" (החלטת ות"ת צורפה לעתירה וסומנה "6").

אשר לעמדת ות"ת לגופה של ההחלטה, נקבע כי: ["לאור חשיבותו ומורכבותו של הנושא אין [בידי ות"ת] לעת עתה לשנות את האמור בהחלטת ות"ת מיום 5.7.2006, אשר התייחסה לחמש שנים קדימה, לפיה לא קיים בשלב זה צורך בהקמה/הכרה באוניברסיטה נוספת, וזאת עד להשלמת תהליך בחינה מעמיקה בנושא

מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה" (שס). לפיכך, קבעה ות"ת כי תפתח ב"תהליך לבחינת מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה וריבודה, ובפרט בשאלה האם המבנה הדיכוטומי הקיים של שני סוגי מוסדות ומספרם נותן מענה ראוי לצרכי המערכת, לרבות בחינת הצורך ברובד נוסף בין המכללות לאוניברסיטאות". לפיכך המלצת ות"ת הייתה: "על הארכת ההכרה במוסד כמרכז אוניברסיטאי מבלי לשנות מעמדו הנוכחי, ובכפוף להמשך ההתחייבויות שניתנו ע"י המרכז האוניברסיטאי אריאל ומל"ג יו"ש לקראת ההכרה הזמנית שניתנה לו" (שס).

15. מספר ימים לאחר מכן, ביום 15.7.2012, העביר שר האוצר דאז לשר החינוך דאז התחייבות למימון פעילותה של משיבה 9, היה ותוכר כאוניברסיטה. במכתבו של שר האוצר נכתב כי "אם וכאשר יוכר המרכז ע"י הגופים המוסמכים כאוניברסיטה, בכוונתי להביא לאישור הממשלה, בתאום עם משרד החינוך, מתווה תקציבי מיוחד שיחל בהקצאת כ-20 מ"ש ו-30 מ"ש בשנות התקציב 2013 ו-2014 בהתאמה, ויעלה בהדרגה במשך מספר שנים" (מכתב השר מיום 15.7.2012 צורף לעתירה וסומן "4"). בהמשך למכתב זה ובאותו יום, שלח שר החינוך מכתב ליו"ר מל"ג יו"ש, בו הצהיר על תמיכתו בהכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה. עוד כתב שר החינוך כי בהינתן התחייבותו של שר האוצר לתקצב את משיבה 9 היה ותוכר כאוניברסיטה, הרי ש"יש בכך כדי להפיג את החשש (שהיו גורמים שטרחו ללבותו) כאילו הקמת אוניברסיטה שמינית תפגע בתקציב אוניברסיטאות המחקר הקיימות" (מכתבו של שר החינוך צורף לעתירה וסומן "22").

16. בעקבות האירועים הללו, ובהתחשב במועד התכופ של סיום ההכרה הזמנית, זומנו חברי מל"ג יו"ש לשיבה ביום 17.7.2012. יומיים לפני השיבה וביום השיבה ממש שלח יו"ר ות"ת, פרופ' מנואל טרכטנברג, מכתבים לחברי מל"ג יו"ש בהם הבהיר כי הואיל ואין זה ראוי שהשאלה העקרונית בהקשר של התנאים להכרה במוסד כאוניברסיטה תידון ותוכרע במסגרת מל"ג יו"ש ולא מל"ג, אין בהבטחה התקציבית שניתנה למשיבה 9 כדי להפיג את החשש מפני השלכותיה של הכרה באוניברסיטה נוספת במישור של איכות מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל, פיזור אנשי הסגל הבכיר ודילול המשאבים האנושיים העומדים לרשות האוניברסיטאות בישראל. בו ביום הגיב שר החינוך למכתבים אלה במכתב חריף ששלח ליו"ר מל"ג יו"ש, ובו הלין על עמדתו של יו"ר ות"ת, העומדת, לטענתו, בסתירה להחלטתה של ות"ת.

17. כשברקע אירועים אלה, התכנסה כאמור מל"ג יו"ש לישיבה. בישיבתה אישרה מל"ג יו"ש את ההכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה, נוכח עמידתה בתנאים שנקבעו על ידי ועדת אלטשולר. בהחלטתה התייחסה מל"ג יו"ש להחלטות ולהמלצות ות"ת מיום 4.7.2012, אך דחתה אותן ואף ביקרה את עמדת ות"ת. כך, תמהה מל"ג יו"ש על שות"ת אינה מזכירה בין שיקוליה את החלטות הממשלה שראו חשיבות לאומית בהסבת משיבה 9 לאוניברסיטה. עוד ביקרה מל"ג יו"ש את ות"ת על כך שלא התייחסה בהמלצותיה לדוח המסכם של ועדת אלטשולר (ובכלל זאת, לא הסתייגה מן האמור בו), אשר הוגש לות"ת עוד בחודש פברואר 2012 לצורך קבלת חוות דעתה. מל"ג יו"ש ציינה עוד כי מאז חקיקת חוק המל"ג ועד היום, נמנעו מל"ג וות"ת מלקבוע כללים לצורך הכרה במוסד כאוניברסיטה, ולמרות זאת, הוקמו אוניברסיטאות חדשות בארץ. לפיכך, קבעה מל"ג יו"ש, ועדת אלטשולר נאלצה לקבוע בעצמה את אמות המידה הרלוונטיות לצורך הכרה במשיבה 9. אמות מידה אלה, נקבע בהחלטה, הובאו לידיעת ות"ת בין השנים 2006-2012, במסגרת דוחות הביניים של ועדת אלטשולר, וות"ת מעולם לא הסתייגה מהן. מל"ג יו"ש דחתה גם את הנימוק שהעלתה ות"ת ולפיו יש מקום לביצוע עבודת מטה מקיפה שמטרתה בחינת מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל. בהחלטה נכתב כי מאז החלטת ממשלה 3579 (משנת 2005), ניתנו הצהרות רבות על הרצון לבחון את מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה, ואף הוקמה לצורך כך ועדה, אך מעולם לא נקבעו כללים או קריטריונים להכרה במוסדות אוניברסיטאיים. לפיכך, צוין בהחלטה, "לא ניתן לתת משקל רב להחלטת ות"ת על תהליך 'לבחינת מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה'" (פיסקה 9 להחלטת מל"ג יו"ש מיום 17.7.2012 בדבר הכרה קבועה כאוניברסיטה למרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון. העתק מן ההחלטה צורף לתגובת מל"ג יו"ש וסומן נספח 1). יצוין כי מל"ג יו"ש אף דחתה את נימוקיו של פרופ' טרכטנברג במכתבים ששלח אליה. בפרט, נטען כי הקמת אוניברסיטה נוספת לא תפגע באוניברסיטאות הקיימות.

18. בעקבות החלטת מל"ג יו"ש להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה, ביום 1.8.2012 שלחו העותרות מכתב למפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון וביקשו ממנו כי יימנע מאישור ההחלטה. משלא נענה מכתבן, הוגשה העתירה שלפנינו. טרם נשמעה העתירה, ביום 19.11.2012 שבה מל"ג יו"ש והתכנסה לשם הבהרת החלטתה מיום 17.7.2012 להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה. זאת, נוכח אי קבלתו של חוק התקציב השנתי לשנת 2013 ופיזור הכנסת, אשר השליכו על שאלת יכולתה של הממשלה לקיים את ההתחייבות התקציבית של שר האוצר. בהחלטתה מאותו יום הבהירה מל"ג יו"ש כי ההחלטה להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה "עומדת בעינה, גם אם תוצאתה של ההכרה

במרכז האוניברסיטאי באריאל כאוניברסיטה תהא תקצוב נוסף של המרכז באריאל, בלא שתניתן תוספת תקציב למערכת ההשכלה הגבוהה" (פיסקה 3 להחלטת המועצה להשכלה גבוהה יהודה ושומרון מיום 19.11.2012. ההחלטה צורפה לעתירה המתוקנת וסומנה "35"). החלטה זו נסמכה, בין היתר, על החלטת ממשלה מס' 5098 מיום 9.9.2012, בה קבעה הממשלה כי "היא רואה חשיבות לאומית בהסבת המרכז האוניברסיטאי יו"ש באריאל לאוניברסיטה ומנחה לנקוט בפעולות הדרושות לצורך קבלת החלטה בדבר אישור החלטת מל"ג יו"ש, וזאת בכפוף לחוות דעת היועץ המשפטי לממשלה" (החלטת ממשלה מס' 5098 צורפה לעתירה המתוקנת וסומנה "36"). בהמשך להחלטה זו, התקיים הליך לבחינת הסוגיה במשרד המשפטים. ביום 24.12.2012, בסיומו של הליך הבחינה, שלחה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה), על דעת היועץ המשפטי לממשלה, חוות דעת למפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון. חוות הדעת שבה על שנקבע בחוות הדעת הקודמות, לעניין חלוקת הסמכויות בין ות"ת למל"ג ומל"ג יו"ש. בחוות הדעת קבעה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה כי נוכח החלטת מל"ג יו"ש מיום 19.11.2012, "על המפקד הצבאי לשקול את מכלול השיקולים הנוגעים לעניין ועמדותיהם של הגורמים הנוגעים בדבר, לרבות השלכותיה של ההחלטה על מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל" (פיסקה 25 לחוות הדעת מיום 24.12.2012; העתק מחוות הדעת צורף לעתירה המתוקנת וסומן "33"). עוד נקבע בחוות הדעת כי: "מובן כי בנסיבותיו המיוחדות של עניין זה, נודעת חשיבות ניכרת לעמדתה של הממשלה ולעמדתם של השרים, הן בכל האמור במדיניות שבאה לידי ביטוי בהחלטותיהם והן לעניין הכוונה לאשר תקציב תוספתי למערכת ההשכלה הגבוהה. בהקשר זה, ונוכח השלכה המובנית בהחלטתה של מל"ג יו"ש על מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל, יש להידרש גם להתחייבותו של המוסד בעניין המתווה התקציבי שהוצע. כן מתבקש, בנסיבות העניין, ליתן משקל ממשי להתמשכותם של ההליכים, על שלביהם השונים, ולהליכים השונים שהתקיימו והיזקקותם של הגורמים השונים לנושא, בשלביו השונים" (שם, פיסקה 26). בהתחשב בכל אלה, לא ראתה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה) כל מניעה כי המפקד הצבאי יפעיל את שיקול דעתו לצורך אישור ההכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה. ואכן, בהמשך לחוות דעת זו, מאוחר יותר באותו יום, הכיר מפקד פיקוד המרכז (הוא מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון) במשיבה 9 כאוניברסיטה. יצוין כי למחרת היום (ביום 25.12.2012) הגישו העותרות בקשה דחופה למתן צו ביניים שיורה למפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון להימנע מלאשר את החלטת מל"ג יו"ש, וככל שזו אושרה – כפי שאכן ארע – צו שיורה כי החלטתו לא תיכנס לתוקף. ביום 26.12.2012 נדחתה הבקשה לצו ביניים והעתירה נקבעה לדיון בפני הרכב (השופט א' רובינשטיין).

19. לאחר הגשת העתירה המתוקנת זומנו חברי מל"ג לישיבה מיוחדת שהתקיימה ביום 8.1.2013. לקראת הישיבה הופצו לחברי מל"ג מסמכים שונים הקשורים לעתירה, ובהם הרוח המסכם של ועדת אלטשולר, מכתביו של פרופ' טרכטנברג למל"ג יו"ש והעתירה המתוקנת. בתום הדיון החליטה מל"ג כדלקמן:

"לאחר קבלת סקירה בנושא, ולאור התהליך המקצועי הממושך שהתבצע על ידי ועדת המעקב מטעם מל"ג יו"ש, מברכת המועצה להשכלה גבוהה על השלמת הליך ההכרה באוניברסיטת אריאל שבשומרון" (החלטה רשמית לא צורפה לעתירה. נוסח ההחלטה מופיע בתגובת המשיבים מיום 17.1.2013, עמ' 21).

טענות הצדדים

20. טענות העותרות רוכזו הן בעתירה המקורית הן בעתירה מתוקנת שהוגשה בעקבות החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון מיום 24.12.2012. הטענה המרכזית של העותרות היא כי ההחלטה להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה התקבלה בניגוד לעמדה המקצועית של ות"ת, שסברה כי הקמת אוניברסיטה נוספת אינה נחוצה ולפיכך תוביל לפגיעה קשה במערכת ההשכלה הגבוהה בישראל.

העותרות טוענות שהחלטת ממשלה 3579 קבעה באופן מפורש כי האפשרות להפוך את משיבה 9 לאוניברסיטה תיבחן בתיאום עם מל"ג או מל"ג יו"ש והות"ת, במסגרת סמכויותיהן. כלומר, לגישתן, ההחלטה הוכפפה לסמכויות של גופים אלה, אשר קבעו, עוד בשנת 2006, כי אין צורך בהקמת אוניברסיטה נוספת בישראל. העותרות מלינות על כך שוועדת אלטשולר קבעה פרמטרים בלתי סבירים להכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה, אשר נקבעו והותאמו לנתונייה של משיבה 9, מבלי שנערכה השוואה למקובל באוניברסיטאות בישראל, ומבלי שהוועדה בחנה בעצמה את הנתונים אשר נמסרו לה על ידי משיבה 9. עוד נטען כי ועדות הערכה מעין אלה כוללות ייצוג של חוקרים מחו"ל ומטרתן להעריך את מוסדות הלימוד בהשוואה לסטנדרטים בין-לאומיים. אלה, נטען, נעדרים מוועדת אלטשולר, ולכן החלטתה לא הסתמכה על תשתית עובדתית סבירה.

21. לגישת העותרות, הגם שלמל"ג יו"ש סמכות לקבל החלטה באשר להכרה באוניברסיטה באיזור יהודה ושומרון, הרי שהתעלמותה מעמדת ות"ת – כמי שאמונה על תכנון ותקצוב גם באיזור יהודה ושומרון – מהווה החלטה שהתקבלה בחוסר סמכות, או למצער, החלטה המתעלמת מהשיקול הרלוונטי ביותר. זאת, הואיל ובמוקדם או במאוחר יחולק התקציב של ות"ת בין כל המוסדות האקדמיים הישראליים

(ובכללם, משיבה 9). משמעות הדבר, לגישת העותרות, היא כי מל"ג יו"ש קיבלה החלטה המשפיעה משמעותית על חלוקת התקציב השנתית בין האוניברסיטאות בישראל, וזאת, מבלי שיש לה סמכות לעשות כן, מבלי ששקלה נתונים תקציביים רלוונטיים, ובשעה שות"ת, שהיא האמונה בלעדית על תקצוב המוסדות, מתנגדת למהלך זה. העותרות טוענות עוד כי בפועל, ההחלטה להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה אינה החלטה "גיאוגרפית" המוגבלת לאיזור יהודה ושומרון. העותרות מצביעות על כך שרק כ-15% מתלמידי משיבה 9 הם תושבי האיזור. מכאן, המטרה הייתה להקים אוניברסיטה ישראלית, שמיקומה באיזור יהודה ושומרון. על כן, נטען, שומה על מל"ג יו"ש להתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים להקמת אוניברסיטה נוספת בישראל.

22. טענות דומות מפנות העותרות גם כלפי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון, ומוסיפות כי החלטתו פגומה משאינה פרי שיקול דעת עצמאי ואינה עומדת בחובת ההנמקה המהווה אמצעי למעקב אחר מתווה שיקול הדעת של הרשות המינהלית. בפועל, נטען, החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון ניתנה שעות ספורות לאחר קבלת חוות הדעת של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה), אשר נתנה משקל מכריע ולא סביר לשיקול הלאומי על פני השיקולים האקדמיים, התכנוניים והתקצוביים.

23. טענה נפרדת מעלות העותרות ביחס להתחייבות שר האוצר לתקצב את משיבה 9 עם ההכרה בה כאוניברסיטה, במסלול שלגישתן "עוקף ות"ת". העותרות טוענות כי בהחלטת ממשלה 666 הוסמכה ות"ת בלעדית לחלק את התקציב הרגיל ואת תקציב הפיתוח בין המוסדות להשכלה גבוהה בישראל, ולפיכך, תקצוב שעוקף את סמכותה של ות"ת מהווה חתירה תחת עקרונות היסוד של עצמאות מערכת ההשכלה הגבוהה וניתוקה מפוליטיקה. זאת ועוד, לגישת העותרות, הסכום שהוצע על ידי שר האוצר אינו יכול למלא את צרכיה של אוניברסיטה חדשה (זאת על פי הערכותיה של משיבה 9 בעצמה), ולכן, התקצוב על ידי ות"ת אינו מתייתר.

טענות נוספות של העותרות מתייחסות לניגוד עניינים ומשוא פנים הנובע מכך שבראש ועדת אלטשולר עמד פרופ' אלטשולר, שהוא גם יו"ר מל"ג יו"ש; ולכך שהחלטת מל"ג יו"ש התקבלה תוך הפרת החובה לנהוג בשוויון, שכן, אם העמדה היא שיש צורך בהקמת אוניברסיטה נוספת, הרי שהיה מקום לבחון את ההחלטה בראיה לאומית ועל סמך קריטריונים שקופים ושוויוניים, אשר יחולו גם על מוסדות אחרים המבקשים הכרה אוניברסיטאית.

24. מל"ג יו"ש דחתה את טענות העותרות. לגישתה, העתירה הוגשה בשיהוי ניכר, הואיל והליך ההכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה החל כבר בשנת 2005, כשהעותרות היו מודעות היטב לכל שלב משלבי הליך ההכרה, ולא היה מקום להמתין עד שההליך כולו הגיע לקיצו. עוד טענה מל"ג יו"ש כי אין לעותרות להלין על עבודת ועדת אלטשולר שבחנה את משיבה 9 או על הקריטריונים שנקבעו על ידה. זאת, בהתחשב בכך שמל"ג לא קבעה מעולם כללים להכרה במוסד אוניברסיטאי (למרות שנתבקשה לעשות כן עוד בשנת 1958), ולמרות זאת, הכירה במהלך השנים בארבעה מוסדות כאוניברסיטאות.

מל"ג יו"ש ביקשה לדחות את הטענות לעניין ניגוד עניינים בהרכבה של ועדת אלטשולר. לטענתה, ועדת אלטשולר הוקמה בעקבות פניה של שרת החינוך בשנת 2005, בהמשך להחלטות הממשלה בעניין משיבה 9, ושרת החינוך היא זו שביקשה במפורש כי פרופ' אלטשולר (יו"ר מל"ג יו"ש) יעמוד בראש הוועדה. לפרופ' אלטשולר, נטען, לא היה ניגוד עניינים אישי (שכן, לא צמחה לו כל טובת הנאה מהתפקיד), וגם לא ניגוד עניינים מוסדי (הנובע מהעובדה שהוא עומד בראש מל"ג יו"ש). בפועל, הוועדה הורכבה משישה פרופסורים בכירים באקדמיה הישראלית, שהם חלק מהסגל הבכיר של ששת המוסדות המובילים בארץ. מבין השישה, רק פרופ' אלטשולר חבר מל"ג יו"ש. לפי הטענה, זהו גם הנוהג המקובל, ולראיה, הרכב הוועדה המלווה את בית הספר לרפואה בגליל כולל את פרופ' טרכטנברג וכן מספר חברים נוספים שהינם גם חברי מל"ג וות"ת.

25. מל"ג יו"ש סקרה בתגובתה בהרחבה את פעילות ועדת אלטשולר וטענה כי למרות שנמסרו לות"ת העתקים מממצאיה של הוועדה לאורך השנים, מעולם לא התקבלה כל תגובה מות"ת; לא הועלתה טענה נגד הקריטריונים שאימצה הוועדה, ולא הועלתה דרישה להחלה של קריטריונים אחרים או נוספים על אלה שנקבעו על ידי ועדת אלטשולר. לפיכך, נטען, כל עוד ות"ת לא אימצה קריטריונים עצמאיים, אין לה להלין על הליך ההכרה של מל"ג יו"ש. זאת ועוד, מל"ג יו"ש טענה כי על אף שפרופ' אלטשולר פנה לות"ת בפברואר 2012 – קרי, חמישה חודשים לפני תום ההכרה הזמנית – חוות דעתה התקבלה רק ב-4.7.2012. בחוות דעת זו, נטען, בחרה ות"ת שלא לקבל כל החלטה בשלב זה, אלא לפתוח בתהליך לבחינת מבנה ההשכלה הגבוהה וריבודה עד לחודש מאי 2013. החלטה זו, טענה מל"ג יו"ש, היא בלתי סבירה בעליל הואיל והיא התעלמה מהמלצות ועדת אלטשולר; התעלמה מהחלטת ממשלה 3579, וקבעה כי מל"ג היא זו שצריכה לקבוע קריטריונים להכרה באוניברסיטה, למרות שעד כה היא נמנעה מלעשות כן.

מל"ג יו"ש טענה עוד כי מכתביו של יו"ר ות"ת, פרופ' טרכטנברג, לא היו חלק מהחלטת ות"ת מיום 4.7.2012 ולא הובאו לידיעת חבריה טרם קבלת החלטתה האמורה. לפיכך, נטען, אין לראות בהם כמשקפים את עמדת ות"ת. לחיזוק עמדתה בעניין זה צרפה מל"ג יו"ש מכתב ששלחו שניים מחברי ות"ת, בו כתבו מפורשות כי המסמכים והנספחים הכלולים במכתביו של פרופ' טרכטנברג לא היו בחומר שנמסר לחברי מליאת ות"ת לקראת ישיבתה ביום 4.7.2012, ולכן הם מבטאים את דעתו בלבד ואינם מהווים חלק מעמדת מליאת ות"ת.

26. מל"ג יו"ש ציינה בתגובתה כי ההחלטה להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה התקבלה לאחר דיון ממושך והליך בחינה מקיף שנמשך מספר שנים. לגישה, הסמכות להכריע בשאלת ההכרה הקבועה למשיבה 9 נתונה למל"ג יו"ש ולה בלבד, וזאת תוך התייעצות עם ות"ת. משכך, מל"ג יו"ש יכולה לקבל החלטה שונה מהמלצת ות"ת, ובלבד שהחלטתה תהיה סבירה בנסיבות העניין. במקרה הנוכחי, נטען, העובדה שות"ת נתנה החלטתה אחד-עשר ימים טרם תום תקופת ההכרה הזמנית הקשתה על מל"ג יו"ש לתת משקל משמעותי להחלטתה, וזאת במיוחד נוכח העובדה שמל"ג יו"ש התנהלה מול ות"ת בשקיפות לאורך השנים. בנוסף טענה מל"ג יו"ש כי במהלך השנים גם מל"ג קיבלה החלטות – לרבות החלטות בעלות משמעויות תקציביות ניכרות – בניגוד להמלצות ות"ת. כדוגמה מפנה מל"ג יו"ש להחלטות בעניין הקמת פקולטות למשפטים במכללת צפת ובמכללת ספיר, אשר התקבלו על ידי מל"ג בניגוד להמלצה מפורשת של ות"ת. מל"ג יו"ש טענה כי כל פרשנות אחרת באשר לחלוקת הסמכויות בין הגופים תוביל לכך שלות"ת תהיה סמכות בלעדית להחליט כל החלטה שיש לה היבט תקציבי, בעוד שלפי החלטת ממשלה 666, לות"ת מעמד של גוף מייעץ בלבד. זאת ועוד, טענה מל"ג יו"ש כי בהחלטת ות"ת מיום 4.7.2012 כלל אין התייחסות להיבט התקציבי או לפגיעה בהמשך התפתחותן של האוניברסיטאות הקיימות כתוצאה מן ההכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה. ההחלטה מתמקדת בכוונה לקיים הליך לבחינת מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה וריבודה, ואין בה התייחסות קונקרטית להיבט התקציבי, אליו הייתה אמורה להידרש בנימוק החלטתה. בנוסף, ביקשה מל"ג יו"ש לדחות את טענת העותרות לפיה אין לה סמכות להחליט החלטות רחבות היקף שיש להן השפעה גם על המתרחש בישראל. משמעות קבלת עמדה זו, נטען, היא כי לא ימצא גוף שיש לו סמכות להכריע בשאלת הקמת אוניברסיטה באזור יהודה ושומרון, שכן סמכותה של מל"ג מוגבלת לתחומי ישראל בלבד.

27. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון, ממשלת ישראל, שר הביטחון, שר האוצר, שר החינוך, מל"ג, ות"ת והיועץ המשפטי לממשלה, יוצגו כולם על ידי פרקליטות המדינה (למען הנוחות יכוננו להלן – המשיבים). לטענת המשיבים, על העתירה להידחות על הסף בשל שיהוי כבד. לגישתם, על העותרות היה להגיש את העתירה בתחילת הליך ההכרה, עוד בשנת 2005, ולכלל המאוחר בסמוך למועד החלטתו של המפקד הצבאי מיום 18.2.2012, שעניינה ההכרה הזמנית במשיבה 9 כמרכז אוניברסיטאי. לגישת המשיבים, החלטה זו התוותה את ההליך לאפשרות ההכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה. לטענת המשיבים, "כללי המשחק" הוגדרו בשורת הפעולות שננקטו משנת 2005 ועד להכרה במשיבה 9, והעותרות אינן יכולות לתקוף אותם כעת, משכל הצדדים המעורבים פעלו על פיהם.

גם לגופה סברו המשיבים כי דין העתירה להידחות. לגישתם, מל"ג יו"ש פעלה בהתאם לחלוקת הסמכויות המקובלת, העבירה את החומר הרלוונטי לעיונה של ות"ת, ומשקיבלה את חוות דעתה, שקלה אותה ובחרה לקבל החלטה אחרת. בדומה, נטען כי המפקד הצבאי נתן דעתו למכלול השיקולים הרלוונטיים, לחוות הדעת השונות ולהחלטות הגופים שנדרשו לעניין, כמו גם להנחיות הדרג המדיני המשתקפות בהחלטות הממשלה. מאחר שהחלטת מל"ג יו"ש הונחה בפני המפקד הצבאי עוד בחודש יולי 2012, נטען, עמד לרשותו פרק זמן ניכר לבחון את הסוגיה, ולכן, ניתן היה ליתן החלטתו סמוך לאחר קבלת עמדת היועץ המשפטי לממשלה. המשיבים טענו עוד כי מל"ג יו"ש נתנה את המשקל הראוי לעמדת ות"ת ושקלה אותה לגופה. לגישתם, אין משמעה של חובת ההיוועצות חובה לקבל את המלצת הגוף המייעץ, ולגוף המחליט נותר מרחב של שיקול דעת. המשיבים דחו גם את הטענות לעניין ניגוד עניינים בהקמתה ואיושה של ועדת אלטשולר, וטענו כי היה על העותרות להעלות טענה זו עם מינויה של הוועדה ולא לאחר שסיימה את עבודתה. בפועל, נטען, דפוס עבודה זה מקובל גם בוועדות שמונו על ידי ות"ת. בדומה נטען, כי אין לקבל את הטענה לעניין אמות המידה שנקבעו על ידי ועדת אלטשולר להכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה, שכן מל"ג יו"ש נכונה הייתה להחיל על עצמה קריטריונים כפי שייקבעו על ידי מל"ג, אך האחרונה לא קבעה קריטריונים כאמור מעולם.

28. המשיבים ביקשו לדחות גם את הטענות שהועלו לעניין שיקול הדעת של מל"ג יו"ש. לטענת המשיבים, מל"ג יו"ש לא נתנה משקל מכריע לשיקול הלאומי, אלא בבסיס החלטתה ניצבים מכלול של שיקולים, ובכללם שיקולים אקדמיים, שיקולי תכנון ותקציב. בהקשר זה טוענים המשיבים כי מל"ג יו"ש שקלה את השיקול התכנוני – הן ביחס לאזור יהודה ושומרון הן ביחס לישראל – ובחרה להחליט בניגוד לעמדה של

ות"ת. בנוסף טוענים המשיבים, כי החלטת מל"ג יו"ש אינה מתערכת בשיקולים התקציביים של ות"ת, אלא נובעת משיקולי תכנון בלבד, וכעת תידרש ות"ת לאופן חלוקת התקציב בין כלל מוסדות ההשכלה הגבוהה, ומשיבה 9 בהן.

המשיבים הוסיפו עוד כי אין לקבל את הטענה כי מכתבו של שר האוצר, לפיו תינתן תוספת תקציבית מיוחדת למימון פעילותה של משיבה 9, מהווה עקיפה של סמכות ות"ת. ראשית, נטען, אין לעותרות זכות קנויה שתקציבן ייוותר זהה לאורך השנים. שנית, גם בהינתן התוספת התקציבית, לא חל שינוי בסמכותה הבלעדית של ות"ת לקבוע את אופן חלוקת תקציבי ההשכלה הגבוהה. היה ותאושר התוספת התקציבית, עדיין ות"ת היא זו שתקבע את אופן חלוקת התקציב, ובכלל זאת, את חלוקת התקציב הנוסף, ככל שיתקבל, בין המוסדות השונים להשכלה גבוהה. בהקשר זה תהא ות"ת רשאית להתחשב, במסגרת הפעלת שיקול דעתה, בהתחייבות של המשיבה 9 להסתפק בתוספת תקציבית בסדרי הגודל עליהם דובר במכתבו של שר האוצר.

29. משיבה 9, המרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון, משיב 10 ומשיב 12 הגישו תגובות מפורטות וטיעונים חפפו רבים מהטיעונים שהוצגו על ידי מל"ג יו"ש והמשיבים. לפיכך, נביא עמדתם במשותף ונעמוד בקצרה בעיקר על הטיעונים שאינם נזכרים בתגובות מל"ג יו"ש והמשיבים. ראשית, נטען כי העתירה הוגשה בשיהוי ניכר, הואיל וההליך כולו היה ידוע לעותרות עוד משנת 2005. מאז, נטען, הושקעו מאות מיליונים כהכנה להפיכת משיבה 9 לאוניברסיטה, והשקעה מרובה זו, ובכללה, הסתמכות אנשי הסגל והסטודנטים, תרד לטימיון. שנית, נטען על ידי משיבה 9 כי אין כל פסול בשקילת שיקול לאומי בהקמתה של אוניברסיטה, הואיל וגם האוניברסיטאות הקיימות הוקמו בעקבות יוזמה ממשלתית או מקומית כלשהי. שלישית, משיבה 9 עמדה בהרחבה על התהליך הממושך שהיה כרוך בהכרה הרשמית. לטענתה, מל"ג יו"ש לא התעלמה מעמדתה המקצועית של ות"ת, ואף ביקשה לקבל אותה מפורשות עוד בשנת 2006. בנוסף, נוכח המלצות ות"ת משנת 2006 נדחו רבות מן ההמלצות של ועדת אלטשולר, ובהן המלצה שתקופת ההכרה הזמנית תעמוד על שלוש שנים בלבד, וזאת בכדי להתחשב בעמדת ות"ת. רביעית, למרות שהדוח המסכם של ועדת אלטשולר הועבר לות"ת בפברואר 2012, רק ביולי 2012, כעשרה ימים לפני התכנסות מל"ג יו"ש, נתקבלה בות"ת החלטה זו, נטען, אינה מתייחסת לכל הליך ההכרה הממושך של המשיבה 9, או להשקעה הניכרת – כספית ואחרת – שהושקעה על ידה. כמו כן טוענת משיבה 9 כי למכתביו של פרופ' טרכטנברג צורפו חוות דעת שאין זה ברור מי חיבר אותן ובאיזו מסגרת הוכנו. חמישית, נטען כי העובדה שסמכותה של ות"ת

מוגבלת לייעוץ בלבד, באה לידי ביטוי במספר מקורות. כך, למשל, משיבה 10 הפנתה לדברים שאמר מנכ"ל מל"ג וות"ת, במסגרת דיון בוועדת החינוך, התרבות והספורט בכנסת, מהם עולה כי וות"ת נותנת המלצה ומל"ג יו"ש מקבלת את ההחלטות באופן עצמאי (תגובת משיבה 10 מיום 23.10.2012, בעמ' 26-27). שישית, משיבה 9 טענה שכאשר הגוף המייעץ מבקש לממש את הזכות לייעץ, עליו לעשות כן במהירות סבירה. במקרה הנוכחי, נטען, במשך שש שנים פנתה מל"ג יו"ש לות"ת ועדכנה אותה בפרטי הליך ההכרה, ובכל זאת, לא קיבלה מות"ת עמדה לגוף העניין. בנוסף, וות"ת אמורה הייתה להעביר למל"ג יו"ש את נימוקיה מדוע אין צורך בהקמת אוניברסיטאות נוספות, אך אלה לא נמסרו במשך חמש שנים. עוד טענה משיבה 9 כי וות"ת לא התייחסה לעמדת הממשלה בדבר הצורך הלאומי בהקמת אוניברסיטה באריאל, ולא התייחסה כלל לעובדה שמשיבה 9 פעלה במשך חמש שנים בהתאם לקריטריונים שהותוו על ידי ועדת אלטשולר. בנוסף, החלטת וות"ת לא התייחסה להיבט התקציבי או לפגיעה הנטענת באוניברסיטאות הקיימות אם תוכר משיבה 9 כאוניברסיטה, וכל שנקבע בה הוא שקיים צורך בבחינת מבנה ההשכלה הגבוהה בישראל. בעניין התקציבי הוסיף משיב 12 כי הכרה באוניברסיטה נוספת עשויה לתרום לחסכון תקציבי ולאיוון תקציבי בקרב האוניברסיטאות, והיא תעודד את חופש היצירה ותמנע ריכוזיות. שביעית, משיבה 10 ביקשה לדחות את הטענה בדבר ניגוד עניינים בוועדת אלטשולר. משיבה 10 הפנתה בהקשר זה לעמדתו של פרופ' גרוסמן, יו"ר וות"ת, בדיון בוועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת, בו טען כי אין כל ניגוד אינטרסים בכך שחברי וות"ת באים "מתוך המערכת" ומכהנים במוסדות המתוקצבים על ידי הות"ת (תגובת משיבה 10 מיום 23.10.2012, בעמ' 38). עוד נטען כי זוהי הפרקטיקה המקובלת בגופים וועדות מעין אלה – ועל פי רוב, גם יו"ר וות"ת הוא חבר מל"ג, למרות שמל"ג אמורה לדון בהמלצות של וות"ת.

30. טרם נדון בטענות שהעלו הצדדים, זה המקום לציין כי ביום 27.12.2012 הגישה עמותת ש.ע.ל – שלום עכשיו לישראל, עמותה הפועלת למען קידום הסכמות ליישוב הקונפליקט הישראלי-פלסטיני, בקשה להצטרף כמשיבה לעתירה ולתמוך בעמדת העותרות לפיה אין להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה. נימוקיה שונים מהנימוקים המועלים בעתירה, ומבוססים על המשפט הבין-לאומי ועל גדר סמכויותיה של מדינה המחזיקה שטח בתפיסה לוחמתית. ביום 30.12.2012 הוחלט כי הבקשה תידון בפני ההרכב ביום הדיון. במהלך הדיון שקיימנו בעתירה ביום 24.1.2013 שמענו את טיעוניה של עמותת ש.ע.ל. נוכח ההבדלים המשמעותיים בין הסוגיות המועלות בעתירה ובין טיעוניה, המבוססים כאמור על המשפט הבין-לאומי, סברנו כי צירופה

של עמותת ש.ע.ל. ירחיב יתר על המידה את הסוגיה המשפטית הניצבת לפנינו. לפיכך, לא ראינו לנכון לדון בטיעוניה במסגרת העתירה הנוכחית.

דיון והכרעה

31. הארכנו עד מאוד בתיאור הרקע העובדתי שביסוד העתירה. תיאור זה, החריג באורכו, חיוני לשם הבנת התהליך הכולל שהוביל להכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה, ולבחינת הטענות המרכזיות שהועלו בעתירה. נקדים ונציין כי בחינת הליך זה מובילה למסקנה כי לא נפל פגם בהתנהלות מל"ג יו"ש, ועל כן יש לדחות את טענות העותרות באשר להליך ההכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה.

32. נבחן תחילה את טענת הסף שהועלתה על ידי המשיבים, לפיה יש לדחות את העתירה בשל שיהוי בהגשתה. כאמור, לפי הטענה, על העותרות היה להגיש את העתירה בשלבים מוקדמים יותר בהליך ההכרה במשיבה 9, ולא להמתין עד לשלב הסופי, לאחר שכל הצדדים המעורבים נקטו שורה של צעדים כהכנה להכרה הקבועה במשיבה 9 כאוניברסיטה.

33. דינה של טענת השיהוי להידחות. כידוע, בבואנו לבחון טענה של שיהוי יש להתמקד בהתנהגות העותרים, ובבחינה האם חלוף הזמן מרמז על כך שויתרו על זכויותיהם. כמו כן, יש לבחון את שינוי המצב בפועל, ולהעריך את מידת הפגיעה, אם בכלל, באינטרסים של בעלי הדין (או של צדדים שלישיים) כתוצאה מן האיחור בהגשת העתירה (ראו, למשל, ע"מ 7142/01 הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, חיפה נ' החברה להגנת הטבע, פ"ד נו(3) 673, 678-679 (2002); בג"ץ 2114/12 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' ממשלת ישראל (15.8.2012); בג"ץ 2605/05 המרכז האקדמי למשפט ולעסקים, חטיבת זכויות האדם נ' שר האוצר, פסקה 8 לפסק דינה של הנשיאה ד' ביניש (19.11.2009)). במקרה שלפנינו, לא ניתן לומר שהעותרות ויתרו על זכויותיהן. הגם שהליך ההכרה במשיבה 9 החל עוד בשנת 2005, לכל הצדדים המעורבים בהליך היה ברור שנקודת הזמן הרלוונטית ביותר להתערבות מל"ג וות"ת תהא עם סיום תקופת ההכרה הזמנית ובדיונים לקראת המעבר מהכרה זמנית לקבועה. מספר החלטות לאורך השנים נתנו לכך ביטוי. כך למשל, בהחלטת וות"ת מיום 23.12.2009, נכתב כי "התקבלה הודעה/התחייבות חד-צדדית, ממל"ג יו"ש לפיה, כעבור חמש שנים מיום קבלת ההחלטה על ההכרה הזמנית (יולי 2007), לא יתקיים דיון ולא תתקבל החלטה על הסטאטוס הסופי של המכללה, מבלי שות"ת תחווה את דעתה קודם לכן" (ראו, בהרחבה, פסקה 11 לעיל). עמדה דומה הוצגה גם בחוות הדעת של ראש תחום יעוץ

וחקיקה (כלכלי-פיסקאלי) במשרד המשפטים, ולפיה ההיבטים התכנוניים והתקציביים ידונו על ידי כל הגורמים אם תתבקש הכרה כאוניברסיטה (ראו, פסקה 12 לעיל). זאת ועוד, חשוב לציין כי הליך ההכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה לא הושלם עם החלטת מל"ג יו"ש, אלא רק לאחר אשרורה על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון. לכן, רק בנקודת זמן זו ניתן היה להלין על ההליך המוגמר. לראיה, בתגובה לעתירה המקורית (אשר הוגשה טרם ניתנה החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון) ולבקשה שהוגשה במסגרתה למתן צו ביניים, לא זו בלבד שהמשיבים לא טענו לקיומו של שיהוי, אלא עמדתם הייתה כי יש לדחות את העתירה בהיותה עתירה מוקדמת (תגובת המשיבים מיום 26.12.2012).

34. אין חולק על כך שבמהלך השנים היו מספר נקודות הכרעה בהן יכולות היו העותרות להתריע אודות עמדתן או להתערב בפעילות מל"ג יו"ש בעניין משיבה 9. אין גם חולק כי משנת 2005 ועד קיץ 2012 פעלה משיבה 9 במישורים שונים על מנת להבטיח שההכרה הזמנית בה תהפוך לקבועה, ויש להניח שהיא שינתה את מצבה כתוצאה מכך. אולם, העובדה שהעותרות יכולות היו לפעול קודם ולהבהיר את עמדתן אז אין משמעה שיש לדחות את העתירה מחמת שיהוי, אלא יש בה כדי לשקף את ידיעתן על התקדמות ההליך. לידעה זו, כפי שנדון בהמשך, יש השפעה על שאלת קיומה של חובת ההיוועצות במקרה דנא.

35. משדחינו את טענת הסף שהעלו המשיבים, השאלה המרכזית העומדת להכרעה בעתירה שלפנינו נוגעת לקיומה של חובת ההיוועצות בין מל"ג יו"ש וות"ת. כפי שצינו בפתח הדברים, בין הצדדים לא התעוררה מחלוקת באשר לחלוקת הסמכויות בין מל"ג, מל"ג יו"ש וות"ת. חלוקת סמכויות זו הותוותה בחוות הדעת של הממונה על התחום המשפטי במל"ג ואומצה על ידי היועץ המשפטי הממשלה. כאמור, לפי חלוקת סמכויות זו, לות"ת מסורה הסמכות הבלעדית בענייני תקצוב מוסדות אקדמיים בישראל ובאזור יהודה ושומרון, בעוד שבענייני תכנון מסור לה תפקיד מייעץ בלבד. עוד נקבע בחוות הדעת כי בשנת 1999 הושגה הסכמה בין מל"ג יו"ש, אגף התקציבים באוצר ונציגי וות"ת, לפיה טרם תחליט מל"ג יו"ש על פתיחת מוסדות חדשים להשכלה גבוהה ביו"ש, היא תקבל את חוות דעתה של וות"ת באשר להשלכות התכנוניות והתקציביות של הבקשה (להרחבה ראו פסקה 5 לעיל). מתווה זה, כאמור, אושר גם בחוות דעת משפטיות מאוחרות, והצדדים לעתירה לא חלקו עליו.

36. עיון בהשתלשלות העובדתית שהובילה להכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה מעלה כי מל"ג יו"ש פעלה לאורך השנים לשיתוף מל"ג וות"ת בהליך ההכרה. הדבר בא לידי ביטוי לא רק בבקשה המפורשת של מל"ג יו"ש לקבל את חוות דעתה של וות"ת לקראת סיום מועד ההכרה הזמנית, אלא גם בדיווחים עיתיים שנשלחו לות"ת במהלך השנים, בהתאם להתקדמות הבדיקה של ועדת אלטשולר. בישיבה שקיימה וות"ת שבועיים לפני תום מועד ההכרה הזמנית התקבלה החלטה, ממנה עולה כי ההמלצה האופרטיבית של וות"ת הייתה על הארכת תקופת ההכרה הזמנית של משיבה 9 כ"מרכז אוניברסיטאי" לפרק זמן של כשנה ומחצה. בפרק זמן זה אמורה הייתה וות"ת לבחון את מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל. בעלי הדין לא הבהירו בטיעוניהם בכתב או בעל פה האם בהחלטה זו מוצתה חובת ההיוועצות – כלומר, נמסרה עמדתה הסופית של וות"ת למל"ג יו"ש – או שמא יש לראות בהחלטה זו אך דרישה לשהות נוספת בה תיבחן עמדתה של וות"ת בעניין מתן הכרה קבועה למשיבה 9. לגישתי, וכפי שיובהר להלן, בין אם ניתנה המלצה של וות"ת ובין אם לאו, רשאית הייתה מל"ג יו"ש לנהוג כפי שנהגה.

37. בהנחה שיש לראות בהחלטה של וות"ת המלצה על הארכת ההכרה הזמנית בלבד, ברי כי מל"ג יו"ש אינה מחויבת לקבל המלצה זו, בהיותה הגוף המוסמך לקבל החלטות בענייני תכנון באיזור יהודה ושומרון. כידוע, חובת היוועצות אין משמעה חובה לקבל את עמדת הגוף המייעץ, והרשות המוסמכת לקבל את ההחלטה אינה חייבת לאמץ את עמדת הגוף המייעץ (ראו, למשל, בג"ץ 2910/04 מרכז השלטון המקומי בישראל נ' משרד החינוך, פ"ד נט(3) 625, 641 (2004); בג"ץ 291/72 רובינשטיין נ' ועדת הבחירות למועצת הרבנות הראשית, פ"ג כו(2) 273, 276 (1972); דפנה ברק-ארז משפט מינהלי כרך א 290 (2010) וההפניות המופיעות שם; להלן – משפט מינהלי). כדברי השופט א' רובינשטיין בבג"ץ 4012/06 עמרם נ' ראש המטה הכללי בצה"ל, פסקה י"ח לפסק הדין (16.9.2008): "הלכה נודעת היא, כי עמדת גוף מייעץ כשמה כן היא, עצה הניתנת לרשות המינהלית, וזו אינה חייבת לאמצה, אלא עליה להפעיל, בסופו של יום, לאחר התחשבות בעצה, את שיקול דעתה שלה". כל שמחויבת הרשות המוסמכת הוא בקיום "התייעצות ממשית", במסגרתה תבחן את המלצת הגוף המייעץ "בנפש קולטת" (ראו, בג"ץ 384/66 פוקסמן נ' המפקח על התעבורה, פ"ד כא(2) 221, 225 (1967); בג"ץ 265/68 אגודת האינג'ינרים והארכיטקטים בישראל נ' שר העבודה, פ"ד כג(1) 132, 141 (1969)).

בעניין שלפנינו, עיון בהחלטת מל"ג יו"ש אינו מצביע על כך שהמלצת ות"ת לא נשקלה לגופה או כי עיקריה לא נבחנו. טענה ברוח זו גם לא נטענה על ידי העותרות. החלטת מל"ג התקבלה, כפי שצוין בה, "לאחר דיון ארוך וממצה בנושא, שארך כ- 3 וחצי שעות" (סיכום דיון והחלטות מל"ג יו"ש מיום 17.7.2012 בדבר הכרה קבועה כאוניברסיטה למרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון, צורף לכרך הנספחים לתגובת משיבה 9, וסומן "א"). חברי מל"ג יו"ש התייחסו להנמקה שהובאה במסגרת החלטת ות"ת ובחרו לקבל החלטה שונה מעמדתה. הנימוק המרכזי בהחלטת מל"ג יו"ש התייחס לעמידתה של משיבה 9 ביעדים ובקריטריונים שנקבעו על ידי ועדת אלטשולר במסגרת הליך ההכרה הממושך שארך כשבע שנים. פרק בהחלטה יוחד להחלטות ולהמלצות ות"ת מיום 4.7.2012. מל"ג יו"ש תמחה על כך שות"ת התעלמה מהחלטות הממשלה בהן נקבע כי ישנה חשיבות לאומית בהסבת מעמדה של משיבה 9 לאוניברסיטה, ועל כך שבהחלטתה אין כל התייחסות לדוח המסכם של ועדת אלטשולר. אשר לנימוק המרכזי של ות"ת, לפיו יש מקום לבחינה של מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל, קבעה מל"ג יו"ש כי מאז חקיקת חוק המל"ג נמנעו מל"ג וות"ת מקביעת כללים כפי שנדרש בחוק, ואף על פי כן הוקמו אוניברסיטאות חדשות בארץ. עוד קבעה מל"ג יו"ש כי אמנת המידה שנקבעו על ידי ועדת אלטשולר הובאו לידיעת ות"ת במסגרת הליך ההכרה, וזו מעולם לא הסתייגה מהן. מל"ג יו"ש ציינה בהחלטתה כי "קשה לתת משקל משמעותי להחלטת ות"ת על התחלת תהליך לבחינת מערכת ההשכלה הגבוהה, דווקא עכשיו, אחד עשר יום לפני תום תקופת ההכרה הזמנית"; וכי משנת 2005 ניתנו הצהרות רבות על הרצון לבחון את מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה, אך למרות זאת לא נקבעו כללים וקריטריונים להקמה ולהכרה במוסדות אוניברסיטאיים. מל"ג יו"ש גם ציינה כי לא ידוע לה על עבודת מטה שנעשתה בות"ת בנושא מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה. לפיכך, נקבע כי "לא ניתן לתת משקל רב להחלטת ות"ת" על פתיחה בתהליך למידה של מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה (ש).

החלטת מל"ג יו"ש התייחסה גם למכתביו של פרופ' טרכטנברג, על אף שהם אינם חלק מהחלטת ות"ת ואינם מייצגים את עמדתה. בהקשר זה ציינה מל"ג יו"ש כי לה מסורה הסמכות הקובעת בענייני תכנון באזור יהודה ושומרון, ולפיכך, אין מקום לקבל את עמדת פרופ' טרכטנברג לפיה אין זה ראוי כי השאלה העקרונית, הכוללת תנאים להכרה במוסד כאוניברסיטה, תידון ותוכרע על ידי מל"ג יו"ש. זאת במיוחד, נקבע בהחלטה, בהתחשב בעובדה שמל"ג נמנעה מקביעת כללים כאמור מאז נחקק חוק המל"ג. עוד דחתה מל"ג יו"ש את הטענה לפיה הקמת אוניברסיטה נוספת תפגע

במערכת ההשכלה הגבוהה בישראל, וקבעה כי אוניברסיטה נוספת תגביר את התחרות ותחזק את היכולת להשיב ארצה חוקרים. מל"ג יו"ש קבעה כי טענותיו של פרופ' טרכטנברג לעניין מסקנותיה של ועדת אלטשולר בהיבט האקדמי חורגות מתחום סמכותה של ות"ת, האמונה (בלעדית) על ענייני תקציב בלבד, וכי עמדתו לפיה הקמת אוניברסיטה נוספת תסכל את המאמץ לשיקום מערכת ההשכלה הגבוהה אינה תואמת את החלטת ות"ת עצמה, לפיה דרוש פרק זמן נוסף לבחינת מערכת ההשכלה הגבוהה.

38. התנהלותה של מל"ג יו"ש תוך כדי הליך ההכרה במשיבה 9 מובילה אף היא למסקנה כי לא הוכח שהיא לא קיימה את המוטל עליה במסגרת חובת ההיוועצות המוסכמת. בשבע השנים בהן התנהל הליך זה נהגה מל"ג יו"ש בשקיפות מלאה כלפי מל"ג ות"ת. המלצות עיתיות הועברו לגופים אלה כל העת, ובהתאם להערות שהתקבלו מהם נערכו שינויים. כך למשל, הוחלט כי תקופת ההכרה הזמנית תעמוד על חמש שנים ולא שלוש שנים (כפי שנקבע תחילה על ידי ועדת אלטשולר); נקבע מנגנון לבחון את התנאים שעל משיבה 9 לעמוד בהם כדי שההכרה הזמנית תהפוך קבועה; מל"ג יו"ש דחתה המלצה של ועדת אלטשולר להעניק דרגות פרופסור חבר באופן עצמאי, נוכח קיומם של תנאים בעניין זה אשר נקבעו על ידי מל"ג; מל"ג יו"ש החליטה כי אם וכאשר תגדיר מל"ג קריטריונים ל"מכללה אוניברסיטאית", תצטרך משיבה 9 לעמוד גם בהם; ולבסוף, בהתחשב בעמדת ות"ת בעניין הקשיים התקציביים, ייחסה מל"ג יו"ש חשיבות להתחייבות משיבה 9 שלא יוגדל תקציבה בשנים הראשונות של הכרתה כאוניברסיטה, כמו גם להתחייבות הגורמים הממשלתיים, שתינתן תוספת תקציבית מיוחדת למימון פעילות משיבה 9. כל אלה מעידים על התחשבות ושקילה של עמדת ות"ת, אך הואיל ועמדתה היא מייעצת בלבד, לא הייתה מל"ג יו"ש חייבת לקבלה על כל חלקיה. זאת במיוחד נוכח העובדה שהמלצת ות"ת התייחסה בעיקרה להיבט התכנוני ולא להיבט התקציבי הכרוך בהכרה באוניברסיטה נוספת. כזכור, בתחום זה של התכנון, לות"ת סמכות מייעצת בלבד.

39. למסקנה דומה נגיע אף אם נניח כי טרם ניתנה המלצה על ידי ות"ת, וזאת בהתחשב בכך שבהחלטתה ביקשה היא לדחות את מועד ההכרעה באשר למעמדה של משיבה 9 עד להשלמת תהליך בחינה של מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל. נוכח העובדה שהחלטה זו לא התייחסה לשיקולים תקציביים ואין בה כל התייחסות להמלצות ועדת אלטשולר, ניתן היה לטעון כי היא מהווה אך בקשה לקבל שהות נוספת לגיבוש המלצת ות"ת במסגרת הליך ההיוועצות ולא המלצה לגופה. יוער כי עניין זה לא הובהר עד תום בטענות בעלי הדין, שהתייחסו לעמדת ות"ת, מחד, כהמלצה להותיר את המצב הזמני על כנו, ומאידך, כבקשה לדחות את המלצתה עד לאחר סיום הליך

הבחינה. בין כך ובין כך, כאמור, עמדתנו היא שמל"ג יו"ש רשאית הייתה לקבל החלטה ולא להמתין לעמדת ות"ת.

40. ככלל, רשות מינהלית הנדרשת לקיים התייעצות עם גוף אחר צריכה לאפשר לגוף המייעץ פרק זמן מספק לגיבוש עצתו והמלצתו. פרק הזמן הנדרש משתנה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה (ראו, ע"פ 3490/90 יקב הגליל יוסף גולד ובניו בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(1) 11, 19 (1993)). בין היתר, יש לבחון את מורכבות הסמכות המופעלת על ידי הגוף המתייעץ, מספר הגופים המעורבים בקבלת ההחלטה, מידת המעורבות של הגוף המייעץ בשלבים מוקדמים של הפעלת הסמכות המינהלית, האם קיימים לוחות זמנים מוגדרים המשפיעים על מועד הפעלת הסמכות ועוד (ראו, יצחק זמיר הסמכות המינהלית, עמ' 1213 (מהדורה ראשונה) (תשנ"ו)). ברי, עם זאת, כי פרק זמן זה אינו בלתי מוגבל. חובת ההיוועצות אינה מתמלאת רק כאשר נמסרת עמדת הגוף המייעץ, הגם שזו המטרה ביסוד קיומה של חובה כאמור. אילו הייתה הרשות המוסמכת מחויבת להמתין טרם הפעלת סמכותה עד אשר תתקבל עמדת הגוף המייעץ, הרי שדי היה בהשתתות של הגוף המייעץ כדי למנוע מהרשות את האפשרות לקבל החלטה. מסקנה כזו הייתה למעשה מעבירה את הסמכות המינהלית מהגוף המתייעץ לגוף המייעץ. החובה המוטלת על הרשות המתייעצת אינה איפוא, להמתין עד אין קץ. כפי שציין השופט י' זמיר, "הרשות המינהלית יוצאת ידי חובתה להתייעץ כאשר היא פונה אל הגוף המייעץ בדרך נאותה, מבהירה את כוונתה לקיים התייעצות כהילכתה, וממתינה זמן סביר לקבלת תשובה מן הגוף המייעץ. לשון אחר, חובת ההתייעצות היא, בדרך כלל, רק חובה לתת לגוף המייעץ הזדמנות נאותה לחוות את דעתו ולשקול את חוות הדעת שהתקבלה בנפש קולטת" (בג"ץ 5483/95 גינדי נ' שר הדתות, פ"ד מט(5) 661, 670-671 (1996)). ראו עוד, משפט מינהלי, עמ' 315-316 וההפניות המופיעות שם).

41. במקרה שלפנינו, פנתה מל"ג יו"ש מספר פעמים לות"ת ושיתפה אותה בהליך ההכרה במשיבה 9. עוד בשנת 2006, לאחר שהועברו לות"ת המלצות ועדת אלטשולר (ועם החלטת מל"ג יו"ש ליתן למשיבה 9 הכרה זמנית כמרכז אוניברסיטאי), הביעה ות"ת מחאה על החלטה זו, נוכח עמדתה המקורית לפיה לא קיים צורך אקדמי תכנוני בהקמת אוניברסיטה נוספת בתקופה של חמש שנים (שהסתיימו בשנת 2012) (ראו פסקה 10 לעיל). כלומר, כבר בשלב זה (ואף לפניו) ידעה ות"ת על המהלכים הננקטים על ידי מל"ג יו"ש, ועל כך שבסיומם עשויה מל"ג יו"ש להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה. זאת ועוד, כעולה מהחלטת ות"ת מיום 23.12.2009, בשלהי שנת 2009 ניתנה התחייבות חד-צדדית של מל"ג יו"ש לפיה לא יתקיים דיון ולא תתקבל החלטה

על מעמדה הקבוע של משיבה 9, מבלי שות"ת תחווה דעתה קודם לכן. כלומר, בעוד שות"ת הניחה, בהתאם להתחייבות זו, כי עמדתה תישמע עם סיום מועד ההכרה הזמנית, היא גם הייתה מודעת למועד בו תידרש חוות דעתה בעניין. ואכן, מל"ג יו"ש יידעה את ות"ת באשר לכוונה לקיים דיון בעניין ודרשה ממנה במפורש למסור את חוות דעתה עוד בחודש פברואר 2012. למרות זאת, ות"ת התכנסה לקיום דיון בעניין רק בחודש יולי 2012, כשבוע לפני תום מועד ההכרה הזמנית. בהחלטתה של ות"ת לא צוין מדוע עבודת הבדיקה בגינה התבקשה דחיית מועד ההחלטה לא נעשתה בפרק הזמן בו נהנתה משיבה 9 מהכרה זמנית. עניין זה גם לא הובהר בטיעוני הצדדים לפנינו. ראוי להזכיר בהקשר זה כי עמדתה לכאורה של ות"ת הושמעה על ידי העותרות, הגם שות"ת יוצגה על ידי פרקליטות המדינה. האחרונה, כידוע, ביקשה לדחות את הטענות המועלות בעתירה.

42. אומנם, לאורך השנים הביעה ות"ת מורת רוח מן ההליכים המתקדמים להכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה. ניתן אף להניח שלאורך הליך ההכרה סברה ות"ת כי אין הכרח בגיבוש סופי של עמדתה טרם קיום הדיון בהכרה הקבועה. יחד עם זאת, לפחות בחודש פברואר 2012 הועמדה ות"ת על כוונתה של מל"ג יו"ש לקיים דיון בהכרה הקבועה "מבעוד מועד" (ראו פסקה 13 לעיל). ככל העולה מן העתירה, מחודש פברואר ועד לחודש יולי 2012, לא התקיים דיון בעניין זה ולא נמסרה למל"ג יו"ש כל הודעה, אלא כשבוע לפני תום מועד ההכרה הזמנית. בהחלטת מל"ג לא הובהר מדוע התמהמה בהמלצתה או מדוע עניין מבנה מערכת ההשכלה הגבוהה בישראל – שהתעורר בעבר – לא נבדק עד אותה עת. בנסיבות אלה, גם אם הליך ההיוועצות לא השתכלל, אין לומר כי החלטת מל"ג יו"ש לקבל החלטה בהיעדר עמדה של ות"ת – כגוף המייעץ בעניין זה – היא בלתי סבירה באופן קיצוני, כטענת העותרות. חשוב לציין, כי לצד הזכות לייעץ עומדת גם חובה לפעול לשם מתן הייעוץ. כפי שציין פרופ' י' זמיר: "...כאשר הגוף המייעץ מבקש לממש את הזכות [לייעץ], עליו לעשות זאת במהירות ראויה, כלומר במהירות סבירה לאור נסיבות המקרה. אם הגוף המייעץ ישתהה לאחר קבלת הפנייה מן הרשות המינהלית מעבר למידה הראויה, אפשר יהיה לומר עליו כי הוא מיצה או החמיץ את הזכות לייעץ, או לראות את שתיקתו כהבעת אדישות או נייטרליות, ומכל מקום אפשר יהיה לומר כי הרשות המינהלית יצאה ידי חובת ההתייעצות" (הסמכות המינהלית, בעמ' 1223). במקרה דנא, אומנם לא ניתן לומר כי ות"ת הייתה נייטרלית או אדישה כלפי התוצאה. אולם, נוכח ההשתהות הארוכה במתן עמדתה, ומבלי שניתן כל הסבר לפרק הזמן הממושך שבו נמנעה מנקיטת עמדה לגופו של עניין, רשאית הייתה מל"ג יו"ש לדחות את הבקשה למתן שהות נוספת, ובכך, למעשה, למצות את הליך ההיוועצות.

43. איננו רואים לנכון להתערב גם בעניינים הנוספים שהועלו על ידי העותרות: שאלת ניגוד העניינים בוועדת אלטשולר, סבירות הקריטריונים שנקבעו על ידה לצורך הכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה, ושאלת חוקיותה של החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון לאמץ את החלטת מ"ג יו"ש להכיר במשיבה 9 כאוניברסיטה. מקובלת עלינו עמדת המשיבים לפיה פרופ' אלטשולר לא היה נגוע בניגוד עניינים בשל העובדה שהוא מכהן כיו"ר מ"ג יו"ש וכיו"ר הוועדה. בעניין זה המשיבים התייחסו למקרים אחרים בעבר בהם כיהנו חברי מ"ג בוועדות שונות שהמלצתן הובאה בפני מ"ג. בפרט ראוי להזכיר בהקשר זה את העובדה שיו"ר ות"ת הוא גם חבר מ"ג. אשר לקריטריונים שנקבעו על ידי ועדת אלטשולר, ברי כי אין זה מתפקידו של בית המשפט, ואין בידו כלים מתאימים, לבחון האם אמות המידה שנקבעו עומדים בסטנדרטים בין-לאומיים ואחרים. יתירה מכך, אמות המידה הועברו לעיון של מ"ג וות"ת סמוך לאחר קבלתם. אילו נמצא בהם פגם, היה על גופים אלה להצביע על כך מבעוד מועד ולא בסיום הליך ההכרה במשיבה 9.

44. יש לדחות גם את הטענה כי החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור פגומה משאינה פרי שיקול דעת עצמאי. הטענה נשענה בעיקרה על כך שהחלטת מפקד כוחות צה"ל באזור התקבלה שעות ספורות לאחר שנמסרה לו חוות הדעת של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה) (ראו, פסקה 18 לעיל). בעניין זה מקובלת עלינו עמדת המשיבים לפיה עמדו למפקד הצבאי מספר חודשים לגבש את עמדתו (מחודש יולי 2012, אז התקבלה החלטת מ"ג יו"ש ועד לחודש דצמבר 2012, אז התקבלה החלטת המפקד הצבאי). לפיכך, ניתן היה לאשרר את החלטת מ"ג יו"ש עם קבלת חוות הדעת מאת היועץ המשפטי לממשלה. בהקשר דומה, מקובלת עלינו גם טענת המשיבים לפיה שר האוצר לא פגע בסמכות שניתנה לות"ת לחלק את תקציב ההשכלה הגבוהה בעצם הכרזתו כי יקצה תקציב נפרד אם תהפוך משיבה 9 לאוניברסיטה. כפי שציינו המשיבים, לא אחת ניתן תקציב נפרד למערכת ההשכלה הגבוהה, ואין בכך כדי לפגוע בסמכותה של ות"ת להחליט כיצד יחולק התקציב בין כלל מוסדות ההשכלה הגבוהה.

45. בשולי הדברים נציין כי ערים אנו לעובדה שברקע לשאלות הנדונות בעתירה שלפנינו עומדת הכפילות העולה מעצם קיומם של שני גופים – מ"ג ומ"ג יו"ש – שתפקידם דומה, אך האחד בעל סמכות החלטה בענייני תכנון בישראל והאחר בעל סמכות החלטה בעניינים דומים בתחומי איזור יהודה ושומרון. אין ספק כי כל החלטה של אחד הגופים משפיעה על מערך השיקולים של הגוף האחר. כך, ההחלטה על הקמת אוניברסיטה באיזור יהודה ושומרון ודאי משפיעה על האוניברסיטאות בישראל ולהפך.

כפילות זו היא תוצאה של ההסדרים החוקיים המיוחדים החלים באיזור יהודה ושומרון. כפי שצוין לעיל, עניין זה הטריד את הגורמים המעורבים. בראשיתו של הליך ההכרה במשיבה 9 מל"ג אף ציינה בהחלטה רשמית כי תקיים דיון עקרוני לבחינת הקשר שבין מל"ג יו"ש למל"ג (ירושלים), וכי תיבחן האפשרות שמל"ג תכהן גם כמל"ג יו"ש (ראו, פסקה 8 לעיל). במסגרת העתירה שלפנינו לא הובהר האם התקיים דיון כאמור או מה היו תוצאותיו. במצב דברים זה, ברי כי כל החלטה שתקבל מל"ג יו"ש תהיה בעלת השפעה גם בתחומי ישראל. אולם, מטעם זה בלבד אין לומר כי אין היא מוסמכת לקבל החלטות כאמור, כטענת העותרות. קבלת טענה זו משמעה איון סמכותה של מל"ג יו"ש.

46. אשר על כן, לא מצאנו עילה להתערב בהליך ההכרה במשיבה 9 כאוניברסיטה, נוכח קיום חובת ההיוועצות המוטלת על מל"ג יו"ש במסגרת חלוקת הסמכויות שבין מל"ג יו"ש וות"ת. לפיכך, העתירה נדחית. אין צו להוצאות.

ה נ ש י א

המשנה לנשיא מ' נאור:

אני מסכימה.

המשנה לנשיא

השופטת ע' ארבל:

אני מסכימה עם חברי, הנשיא א' גרוניס, כי אין עילה להתערבותנו בהליך ההכרה במרכז האוניברסיטאי באריאל כאוניברסיטה, הליך שארך כשמונה שנים ובסופו על סיפה של שנת 2013 אושרה החלטת המועצה להשכלה גבוהה איו"ש על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור. יחד עם זאת אציין כי, המימשק בין הגורמים הרלוונטיים בהליך קבלת ההחלטות בעניין שבפנינו, כפי שתואר בהרחבה על-ידי הנשיא – ובפרט בין המועצה להשכלה גבוהה יהודה ושומרון (להלן: מל"ג יו"ש) לוועדה לתכנון ותקצוב (להלן: ות"ת), שהינה ועדת מישנה של המועצה להשכלה גבוהה (להלן: מל"ג) – אינו מניח את הדעת. הצדדים אמנם אינם חלוקים על כך שלות"ת סמכות בלעדית באשר לתקצוב מוסדות אקדמיים בישראל וביהודה ושומרון, בעוד שבענייני תכנון תפקידה הוא תפקיד מיעץ בלבד. ואולם, נושא התקצוב ונושא התכנון אינם מנותקים זה מזה,

שהרי להחלטה תכנונית לעולם תהיינה משמעויות תקציביות, ובוודאי שכך במבט צופה פני עתיד. העובדה שקיימים שני מוסדות מקבילים, או "כפולים", כמל"ג ומל"ג איו"ש, מסיבות מובנות, ראוי היה לה שתביא לתיאום ולעבודה משותפת טובים וממילא יעילים יותר בין שני הגופים, משום ההשלכות שעלולות להיות להחלטות מעין זו שבמוקד העתירה על ההשכלה הגבוהה בישראל.

ש ו פ ט ת

הוחלט כאמור בפסק-דינו של הנשיא א' גרוניס.

ניתן היום, כ"א בטבת התשע"ד (24.12.2013).

ש ו פ ט ת

המשנה לנשיא

ה נ ש י א